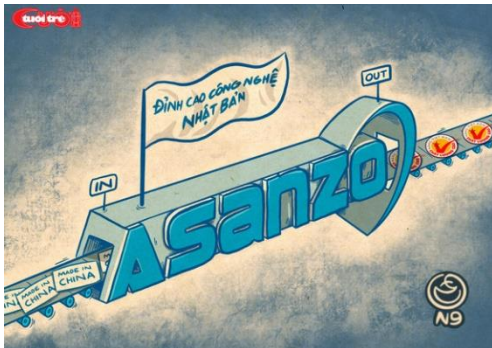

Xã Hội Cái Gì Cũng Giả, Mỗi Lừa Nhau Là Có Thật!

Hoàng Nguyễn Vũ

Asanzo và những “đồng chí hàng Tàu mang danh hàng Việt chưa bị lộ”: Xã hội cái gì cũng giả, mỗi lừa nhau là có thật!

Tôi không ngạc nhiên về việc Asanzo, một thương hiệu điện tử đang làm mưa làm gió thị trường thời gian qua dưới mác “hàng Việt Nam chất lượng cao” với “công nghệ Nhật Bản” mà thực tế là hàng Trung Cộng trôi nổi đưa về Việt Nam lắp ráp.

Cuối cùng thì “lý lịch” của “Công nghệ uy tín Nhật Bản” như quảng cáo được trả về đúng xuất phát điểm ban đầu: tất cả linh kiện của Asanzo được “nhập” theo các container từ 4 công ty thuộc Chiết Giang, 10 công ty ở Quảng Đông, 2 công ty ở Quảng Châu và 6 công ty ở Hồng Kông.

Từ cái mớ linh kiện trôi nổi từ 22 công ty Trung Cộng ấy, đã đưa về Vĩnh Lộc lắp ráp ráp cho thành các sản phẩm điện tử điện lạnh ấy, đã lừa đảo hàng triệu người Việt Nam bao năm qua. Bây giờ, khi sự việc bị phanh phui, có lẽ, người mất mát nhiều nhất là người tiêu dùng, chứ không ai khác.

Nhưng cái khốn nạn ở chỗ, sự lừa đảo không chỉ là người tiêu dùng mà ngay trong nội bộ của cái gọi là “nhà máy lắp ráp” ấy, đã đẩy những công nhân ngây thơ vào gánh thay những thương vụ gian dối và lừa lọc đồng bào.

Giấy đăng ký kinh doanh với giám đốc công ty là H.T.S.Q. Thực tế thì, tháng 6/2018, vợ chồng chị Q từ quê lên Vĩnh Lộc làm công nhân cho nhà máy Asanzo tại khu công nghiệp Vĩnh Lộc với công việc khai thùng và chạy xe chở hàng.

“Khi mới vô làm, công ty nói CMND photo của tôi bị mờ nên kêu tôi phải đưa bản chính để làm thẻ ATM trả lương. Máy ngày sau, một người tên Kiều gọi tôi lên văn phòng nói rằng trước đây mượn CMND của tôi để nhập hàng nhưng bị hải quan giữ lại. Họ nhờ tôi ra hải quan ký tên lấy hàng về rồi phụ cấp tiền cho tôi. Do tôi không mở công ty, không làm giám đốc, không nhập hàng gì nên không đồng ý. Hôm sau vợ chồng tôi sợ quá, nghĩ việc về quê luôn”, chị Q. trả lời trên báo Tuổi trẻ hôm nay.

Vậy đây không còn là việc lừa đảo đơn thuần mà cố tình dùng những người vô tội để “đi tù thay”, rất may là vợ chồng cô công nhân chân chất này đã từ chối. Đây là một sự tâng tọng lương tâm và lừa đảo một cách bài bản, trắng trợn cả hệ thống luật pháp chứ không đơn thuần chỉ là lừa đảo người tiêu dùng!

Và “những đồng chí chưa bị lộ”

Không chỉ Asanzo với “đỉnh cao công nghệ Nhật”, mà còn rất nhiều những thương hiệu không biết từ đâu ra, chỉ biết là “sản phẩm cao cấp từ Đức”, từ Mỹ..., là những thứ gắn bó với bạn hàng ngày như bồn tắm, quạt máy, máy lọc nước và rất nhiều thứ khác nữa,

thậm chí như tấm khăn giấy ướt, cũng Quảng Đông, Quảng Châu, Quảng Tây tất. Đau đớn thay, có những thứ như sữa bột cao cấp với từng bao tải chở qua cửa khẩu Lao Bảo về thành những ống sữa bột nhập Mỹ nhập Châu Âu vào bụng hàng triệu trẻ em kia kia. Rồi “chống loãng xương” cho hàng triệu người già nữa kia kia. Cũng Quảng Châu Quảng Đông chứ đâu ra!

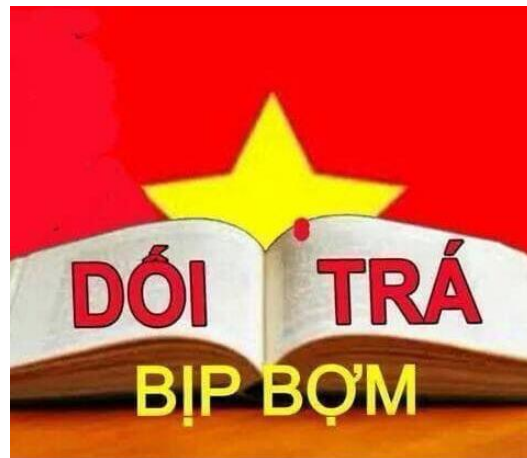
Tầm 7 năm trước bạn vẫn chưa quên một thương hiệu thời trang cao cấp bị QLTT bắt tại một khách sạn lớn ở TPHCM vì hàng hoá “không rõ nguồn gốc”. Lúc đó, người ta xác định, số hàng hiệu đó là “lậu” chứ không phải là giả. Tuy nhiên, câu chuyện đằng sau lại kinh khủng hơn. Một ông trùm của ngành hàng Hiệu Việt Nam lúc đó, chuyên nhập hàng Tàu về lấy mác các thương hiệu thời trang cao cấp bán tại Việt Nam, vốn là đối thủ không đội trời chung của ông chủ có lô hàng bị bắt ở khách sạn kia. Trong cuộc thương chiến một mất một còn, ông trùm này biết trước mình sẽ bị ông kia “chơi” nên ra tay trước. Ông kia bị bắt lô hàng và gần như sạt nghiệp, ông trùm kia thì vẫn sống phây phây với mớ hàng hiệu Quảng Đông từ đó đến nay ở vai vế một đại gia lớn, vợ con và con dâu thì được báo chí tung hô đến mức thậm chí con trai “rich kid uống một ly trà sữa cũng được báo chí săn như sói ca. Để rồi xem, nhân quả có thực sự nhắm mắt bỏ qua cho những kẻ như vậy không!

Câu chuyện hàng Tàu gắn mác thương hiệu Việt, các “ông chủ bà chủ” trở thành doanh nhân thành đạt, nữ hoàng doanh nhân, hoa hậu doanh nhân cũng nhan nhản mỗi ngày. Chẳng nói đâu xa xôi, hầu hết các bà chủ kem trộn, ông chủ mỹ phẩm giàu lên một cách kékéch xù, thuê các diễn viên ca sĩ live stream mỗi ngày để bán hàng lừa gạt cộng đồng: không là những kẻ dùng mỹ phẩm Tàu để lừa người Việt một cách...có danh phận, thì còn ai vào đó?

Cái khôn nạn là chúng dùng mấy thứ hoá chất chết tiệt, đóng đóng gói gói rồi phân phối đủ các loại hệ thống mỗi ngày, kiếm tiền một cách bất nhân như vậy, lại được các hiệp hội tung hô là “doanh nhân trẻ”, “doanh nhân thành đạt”, “truyền cảm hứng cộng đồng” rồi hết nam hoàng này, nữ hoàng nọ. Một lô một lốc lừa đảo và bất nhân từ việc buôn bán kiểu quý ma rồi tung hô kiểu khôn kiếp, trong đó hệ thống truyền thông và không ít KOL và người nổi tiếng đóng góp rất tích cực.

Hôm nay, bà chủ “hàng Việt Nam chất lượng cao” Vũ Kim Hạnh đã xin lỗi người tiêu dùng và rút lại danh hiệu “Hàng Việt Nam chất lượng cao” của Asanzo. Vậy bà Hạnh có biết, còn bao nhiêu sản phẩm khác đang mang “danh hiệu” này không, bà Hạnh? Còn bao nhiêu thương hiệu “hàng Việt Nam chất lượng cao” đến từ Quảng Đông, Quảng Tây, Hồng Kông...như Asanzo thừa bà?

Và các hiệp hội khác, công nhận những mỹ phẩm của các “doanh nhân trẻ”, “người giàu mới”, “hoa hậu kem trộn” đâu rồi? Hãy nói gì đi chứ với cái mớ sản phẩm Trung Quốc độc hại đang bơi lên da lên mặt người Việt mỗi ngày kia? Đâu cả rồi?

Asanzo lừa đảo. Ảnh: TT/ Vietstock